

Welkom door ouderling
Zingen: Psalm 116:1,9,11
Stil gebed, votum en groet
Openingstekst Hebrëen 5:7-9
Zingen: Psalm 43:3,4
Geloofsbelijdenis
Zingen: Lied 182 (Op Toonhoogte)
Gebed om verlichting Heilige Geest
Schriftlezing: Jeremia 25:15, 27-28
Zingen: Psalm 75:1,5,6,7 (NB)
Mattheüs 20:20-23; 26:36-46
Zingen: Gezang 180:1,2,3,4,5
Preek **De diepte én de zegen van Jezus' strijd in Gethsémáné!**
Zingen: Gezang 461 (LvdK): 1a, 2a, 3m, 4v, 5m, 6v, 7a
Dankgebed en voorbede
Inzameling van de gaven
Zingen: Psalm 68:10
Zegen

Gemeente van Christus,

1. Het wonder van het kruis

Ik begin met twee getuigenissen over het wonder van het kruis. Over wat het lijden van Jezus kan betekenen in het leven van mensen. Een getuigenis is recent, de ander van langer geleden.

Deze week hoorde ik van een goede vriend dit getuigenis. Het ging over een vrouw die aan een alphacursus had meegedaan. Ze was van huis niet gelovig, maar door haar huwelijk met een man die wel geloofde geïnteresseerd geraakt in het christelijk geloof. Na deze cursus volgde een gesprekskring over het geloof bij haar in huis. Al een paar keer had ze gezegd, dat ze zo graag wilde geloven in de Here Jezus, maar het niet kon pakken. Deze week vertelde ze vol enthousiasme, dat het geloof was doorgebroken. Ze was met haar kinderen naar de kerk gegaan, in een kinderdienst of tijdens kindermoment, was het gegaan over het kruis van Jezus. Die boodschap was zo bij haar binnengekomen, en ineens drong het tot haar door: dit deed Jezus voor mij! Dat mag ik geloven. Het is ook voor mij! Ze straalde toen ze dat vertelde.

Een bemoediging dat God nog steeds werkt.

Het andere getuigenis komt uit Engeland. Ook een waar gebeurd verhaal.

Een evangelist ging naar de universiteit van Cambridge voor een evangelisatieactie onder studenten. Op een dag leidde hij een gespreksgroep in een studieruimte. Daarboven was een feestje aan de gang. De studenten waren luidruchtig en er werd veel gedronken. Ze raakten aangeschoten en een van de studenten zei tegen de brutaalste van de groep: 'durf jij naar beneden te gaan en aan die kerel te vragen om je te bekeren?' Dus ging hij naar beneden, waggelde de studieruimte binnen en zei tegen de evangelist: 'ik wil me bekeren'. De evangelist had vrij snel door wat er aan de hand was en nam hem mee naar een ruimte die er naast lag. Hij had in zijn zak een afbeelding van Jezus aan het kruis en gaf die aan de student. Blijf maar naar het kaart kijken, ik kom over 10 min terug, zei hij toen. Na 10 min was de student nog steeds naar de afbeelding aan het staren. Wat is hier de bedoeling van, zei hij. Blijf maar kijken, zei de evangelist. Na 10 min kwam hij weer en de student zat nog steeds naar de afbeelding te kijken. Toen de evangelist voor de derde keer kwam, zat de student op zijn knieën te bidden. Deze student is later in Australië bisschop geworden in de anglicaanse kerk.

Twee getuigenissen over het wonder van het kruis. Over de kracht die van Jezus lijden uitgaat.

Zal dat vanmiddag ook gebeuren? Als we stil staan bij Jezus worsteling in Gethsémáné? Dat we er samen zo naar kijken, het samen zo overdenken, dat we het niet voor kennisgeving aannemen, maar dat het ons hart zal raken? Dat is mijn gebed. Dat Gods Geest het Woord zo voor ons opendoet, dat we niemand anders zien dan Jezus alleen!

2. De opmaat

Met de schriftlezing zijn we aangeland in het laatste deel van het evangelie. Over de laatste 18 uur uit het leven van Jezus.

Vierde aankondiging van het lijden.

Besluit om Jezus te doden.

Gezalfd door vrouw met oog op zijn begrafenis.

Verraad van Judas.

Paasmaaltijd. Het avondmaal. Met die indrukwekkende woorden over het brood, dat gebroken wordt, en zijn bloed dat vergoten zal worden. Het bloed van het nieuwe verbond, dat vergoten zal worden tot vergeving van zonden.

Niemand aan tafel had kunnen bevroeden dat dit zo snel al werkelijkheid zou worden.

Nadat ze lofzang gezongen hebben, Psalm 118, gaan ze naar de Olijfberg. De plek waar Jezus al zo vaak te vinden was, en waar Hij zich vaak terugtrok om te bidden en het contact met Zijn Vader te zoeken. Jezus leefde in voortdurende gemeenschap met Zijn Vader in de hemel. Zo Vader, zo Zoon. Een hechtere en intiemere band was er niet denkbaar.

En ook nu gaat Jezus naar de hof om te bidden. Hij neemt zijn leerlingen mee en wijst ze vervolgens een plaats, waar ze mogen gaan zitten. 'Ga hier zitten, terwijl Ik daar ga bidden.' Blijf hier en waak met mij. Ze moeten wakker blijven. Hem steunen. Ongetwijfeld ook door hun gebed.

Dan loopt Jezus verder. Hij is alleen, maar niet eenzaam.

Uit de groep neemt Hij er 3 mee: Petrus, en de twee zonen van Zebedeüs, dat zijn Jacobus en Johannes. Drie discipelen waar Jezus een speciale band mee had. Ze zijn de kroongetuigen van wat er zo zal gebeuren.

Dat was trouwens voor hen niet de eerste keer. Jezus had hen vaker mee genomen. De eerste keer was bij het **dochtertje van Jairus**. Ze mochten met Jezus mee het huis binnen. Ze waren er getuige van toen Hij het meisje tot leven wekte. De andere keer was op de **berg van de verheerlijking**, toen Jezus' gedaante voor hun ogen veranderde, en de glans van de hemel in Hem zichtbaar werd. Nu zijn ook deze drie erbij, in de hof van Getsemane.

3. Gethsémané

Als Jezus met hen even verder is gelopen, gebeurt er iets wat hen diep geraakt moet

hebben. Jezus – zo vertelt Lucas – begon zeer bedroefd en zeer angstig te worden.

Begon. Op het moment dat Jezus wegloopt met hen, begint Hij iets te ervaren, dat Hem enorm overweldigt.

Jezus wordt zeer bedroefd. Hij wordt overweldigd door verdriet. En Hij wordt zeer angstig. Letterlijk: verpletterd door angst. De woorden die Jezus spreekt vinden we terug in Psalm 42:5-6 en 43:5, waar de dichter zegt: wat buigt gij u neer mijn ziel, waartoe zijt g' in mij ontrust?' En even later: 'Mijn ziel is bedroefd, tot de dood toe'. Iets gebeurt er met Jezus op dat moment. Er valt iets op Hem, een angst en zwaarmoedigheid, die Hem neerdrukt, iets dat bijna gelijk staat met de verschrikkingen van de dood. Jezus bezwijkt er bijna onder.

Marcus zegt: 'Hij begon zeer beangst te worden'. Letterlijk: ontsteld. Jezus verliest zijn zelfbeheersing. Zoiets hadden ze nog nooit gezien. Hun Meester die ze door dik en dun waren gevolg. Wat gebeurt er hier met Hem? Een van de bijbeluitleggers zegt: 'Petrus, Jakobus en Johannes zijn getuige van de psychische desintegratie van hun Meester'. 'Mijn ziel is zeer bedroefd tot de dood toe. Mijn ziel. Mijn psyche is omgeven door de dood.

En **Lucas** vertelt dat Jezus zweet zelfs bloed bevatte. Dat betekent: dat Jezus extreme angst op dat moment heeft gehad.

Wat gebeurt er met onze Heiland? Het is **geen angst voor het onbekende**. Hij wist wat er zou gebeuren. Hij had zijn discipelen er juist herhaaldelijk op gewezen wat er zou gaan gebeuren. Dat Hij overgeleverd zou worden in handen van anderen en dat ze Hem zouden kruisigen. Daar heeft Hij zeer gedetailleerd over gesproken. Jezus wist wat er zou gaan komen.

Wat maakte Jezus lijden dan zo anders, dan al die mensen die voor hun idealen waren gestorven. Sommige martelaren uit de geschiedenis van de kerk, hebben met opgeheven hoofd hun dood onder ogen gezien. Maar bij hen was er geen bloederig zweet.

Wat maakte het lijden van Jezus zo zwaar? Wat is de angst die op Jezus valt? Dat heeft alles te maken met **de beker** waarover Jezus spreekt. ‘Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Vader moet ik deze beker echt drinken?’

De drinkbeker waarover Jezus spreekt, is de beker van Gods toorn. De profeet Jeremia spreekt daarover. De volkeren moeten deze beker die gevuld is met hun eigen zonden zelf leegdrinken. Ze worden verlaten, gehaat en vervloekt. Ze zullen de toorn van God aan der lijve ondervinden.

Het is deze beker die Jezus in Gethsémané moet leegdrinken. In deze beker zitten al onze zonden. De zonden van de hele mensheid zelfs. Zonden die de toorn van God hebben opgeroepen.

Jezus, als de Man zonder Zonde, zijn levensbeker is alleen maar gevuld met liefde, vrede, geloof, geduld, vriendelijkheid, mildheid, tederheid, blijdschap en zelfbeheersing. Maar is alles anders. Nu wordt Zijn beker gevuld met dingen die Jezus van huis-uit niet kende. De beker die Hij in zijn handen heeft, is een beker die vol zit met overspel, ontucht, vuiligheid, losbandigheid, afgoderij, spiritisme, haat, ruzie, nijd, drift, lust, rivaliteit, onenigheid, jaloezie, dronkenschap, opstandigheid, ongehoorzaamheid, onmatigheid, onvergevingsgezindheid, ja met alles wat onze zondige natuur heeft voorgebracht.

In die ene beker komt dat samen. De zonden van de serieverkrachter, de onmenselijke dictator, van het seksuele misbruik, elke zonde wordt geconcentreerd in die ene beker die door Jezus gedronken zal worden.

In de hof worden uw, jouw en mijn zonden, elke perversiteit van de wereld samengeperst in die ene beker.

In de hof van Gethsemané. Weet u, de naam is veelzeggend.

Ze komt van het Aramese Gat Shmanim wat oliepersers betekent. Ik herinner mij, dat toen wij in Israël waren – in Nazareth-village – dat de gids daar ons vertelde hoe het persen van

olijven te werk ging. De olijven worden drie keer geperst. De olie van de eerste persing is het meest zuiver, die is bedoeld voor de dienst aan God, voor de tempeldienst. De tweede persing is voor consumptie. De derde keer dat er geperst wordt, is bedoeld voor de olielampjes. Olijven worden drie keer geperst. Steeds verder uitgeperst.

Dat is er wat er in de hof gebeurt. Drie keer zoekt Hij zijn leerlingen op. Drie keer gaat Hij terug met het gebed op zijn lippen: ‘Vader laat deze beker aan Mij voorbijgaan, niet Mijn wil, maar uw wil geschiedde’.

Maar die beker gaat niet aan Hem voorbij! In de hof wordt waar, wat Paulus schrijft: ‘Hem die geen zonde gekend heeft, is voor ons tot zonde gemaakt’.

Jezus ondergaat in de hof wat er met de zondebok op Grote Verzoendag gebeurt. De ene bok wordt geslacht om de priesters en het heiligdom te reinigen, van de zonden van het volk. Op deze andere bok wordt de zonde van heel Israël, ja zelf van de hele wereld gelegd. En die wordt de woestijn in gestuurd om het weg te dragen en om daar uiteindelijk te sterven.

Jezus die zonder zonde is, drinkt de beker van Gods toorn helemaal leeg.

Wij kunnen niet begrijpen hoe dat voor Jezus moet zijn geweest. Wij weten niet wat een leven zonder zonde is. Maar Jezus wordt daar nu mee geconfronteerd. De engel van de zonde dringt diep door in zijn geest, in zijn ziel en in zijn lichaam.

Zonde maakt scheiding tussen God en mens. Jezus die altijd in diepe verbondenheid met Zijn Vader leefde, ervaart in zijn geest, wat zonde doet. Zijn levensbeker wordt gevuld met de zonde van ons mensen. En Hij begint die leeg te drinken. Steeds dieper ervaart Hij wat zonde is. Elke ronde van gebed wordt Hij dieper in de zonde geperst. Hij proeft de haat, het conflict, het misbruik, de hoogmoed, het geweld, ongehoorzaamheid, Hij proeft de angst, het lijden. Dat wat Jezus van huis uit niet kende, begint Hij hier te proeven. De zonde en het oordeel van God over de zonde.

Mijn ziel is bedroef tot de dood toe. Jezus krijgt in de hof een voorproef van de hel. Alle duivelse machten en krachten komen op Jezus af om Hem te bespotten, aan te klagen, te veroordelen en te pijnigen. Zo draagt Jezus het oordeel van God. En door deze beker leeg te drinken, bewerkt Hij voor ons vergeving.

Hij heeft mijn beker tot de laatste druppel leeggedronken. En zo heeft Hij mijn zonden weggedragen.

Dat is waar Hij in het laatste avondmaal zo indringend over sprak. Dit is mijn brood, dit is mijn bloed, verbroken en vergoten tot vergeving van zonden. Neemt, gedenkt en geloof, dat het kostbare bloed vergoten is. Denk aan de druppels van bloed die in Gethsemané gevloeid hebben. Dat deed Hij voor mij, voor jou en voor u!

Geloof je dat? Net als die vrouw van de alphacursus in het begin. Geloof je dat Hij dit deed voor jou. En dat Hij je Zijn vergeving aanbiedt? Dat het wonder van het kruis ook voor jou is geschiedt?!

Geloof het evangelie en ontvang de vrijspraak. Jezus heeft ook jou zonde weggenomen. In de hof van Gethsemané is het los van ons mensen al beslist.

Je kunt je soms afvragen, waarom is de strijd die Jezus voert, in Gethsemané, nu al zo heftig?

De Engelse opwekkingsprediker Jonathan Edwards zegt hier iets over dat volgens mij raak is. Hij zegt: in de hof ervaart Jezus geheel vrijwillig het oordeel van God. Er komt geen mensenhand aan te pas. Straks zal met Hem gesold worden. Straks is Hij slachtoffer van de kwade praktijken van mensen. Straks zal Hij door anderen aan het kruis genageld worden, maar hier ondergaat Hij alles zelf en vrijwillig. Hier draagt Jezus uit eigen beweging het oordeel van God voor zondaren. Zodat niemand Hem later ooit zou kunnen verwijten, dat Hij niet anders zou kunnen.

Ja inderdaad, zo mogen wij er naar kijken. Dit is wat Jezus voor ons heeft gedaan?

4. Wat zien wij?

Wat zien wij als wij vanmiddag naar Jezus kijken? Zal het net zo ons leven diep raken, zoals bij die twee mensen aan het begin van de preek? Of nemen we het voor kennisgeving aan?

Als Jezus in Gethsemané de beker van Gods oordeel leegdrinkt, zijn de discipelen aan het slapen. Tot drie keer toe vind Hij hen slapend. Kunnen jullie dan niet één uur met Mij waken?

Dit zijn de mensen voor wie Hij zijn leven geeft. Mensen die als het erop aankomt, slapen, niet thuis geven. Jezus kan niet op ze rekenen. Dat is onthullend. In de strijd die we Jezus voert, staat Hij helemaal alleen.

Maar voor hen draagt Hij het oordeel en ondergaat hij de godverlatenheid. Zo diep gaat zijn liefde voor ons mensen.

In de hof van Eden ging het fout. In de hof van Gethsemané komt het goed. In de eerste hof was er de zonde van ongehoorzaamheid van de eerste Adam. Hier is er de gehoorzaamheid van de tweede Adam.

In de hof van Gethsemané en later aan het kruis van Golgotha ondergaat Jezus het oordeel van God. Jezus draagt het nee van Zijn Vader. Plaatsvervangend. De beker gevuld met onze zonden, wordt door Hem geleegd. Tot de laatste druppel.

Wat zien we als Jezus de beker in Zijn handen houdt?

Zie hoe Jezus biddend strijdt met de pijn, verlatenheid.

Zo alleen, verwond roept Hij:

Mijn God, waarom verlaat U mij?

Zie wat Jezus heeft gedaan;

in zijn lijden heeft doorstaan.

Zoveel liefde verwondert mij;

niemand heeft zo lief als Hij.

Laten we samen bidden. In het gebed ben ik even stil, en nodig ik je uit om aan de beker te denken, die Jezus in zijn handen heeft gehad, daar zitten al jouw zonden in. Nu kan het goed komen.

Vader in de hemel, ja zo komen wij tot u, deze middag. Onder de indruk van wat we hebben gehoord. Dat de worsteling van de Here Jezus, uw zoon, zo indringend was. Dat Hij er alles aan gedaan heeft om het tussen U en ons goed te maken. Wat een wonder.

Wat een diepe weg ben u voor ons gegaan Heere Jezus. In de hof nam u de beker van de toorn, de beker die vol zat met zonden.

U nam ook mijn levensbeker, met alles wat daarin niet goed was. We staan er in gebed even bij stil. We zien u bidden, met de beker in de hand. Met mijn zonden. Toen ik dat deed, en dat naliet. Mijn opstandigheid, mijn laksheid, mijn lauwheid, mijn ongehoorzaamheid, mijn onreinheid. Heilige Geest, breng ons in herinnering, wat van ons in die beker zit, en welke dingen erin zitten die we nog nooit hebben beleden.

En dat ook ... en dat ook ...

Ja Heere Jezus, dat u dit heeft willen doen. We worden stil. We eren en aanbidden u. Dank u wel dat u de beker al hebt leeggedronken. Dat in uw lijden al mijn zonden vergeven zijn. In geloof mag ik de beker van de verlossing in ontvangst nemen, de vergeving die u voor ons hebt bereid. Wij danken u. Duizendmaal dank o Heer.

Amen.